

Biliyorum 1

– ADEM EFİLOĞLU · 11 Aralık 2018

Nice sene devirdim, şahidim bir çok şeye,
Kurumadan dökülen, yapraklar biliyorum.
Her gördüğü belayı, kendine biçmez paye,
Sabırla sükut bulan, meraklar biliyorum.

Tarihi linç ederek, sükuta hayal kuran,
Millet burda dururken, düşman hattında duran,
Ar perdesi yırtılmış, haince sırttan vuran,
Asalakça yaşayan, yavşaklar biliyorum.

Adaletin sırtına, yıllarca olmuş kambur,
Hani işe yarasa, ne saz olur ne tambur,
Bilgiden münezzehtir, hariçten gazel okur,
Bir zerre adam etmez, uşaklar biliyorum.

Hısımlık rafa kalktı, akrabayı bilmeyiz,
Hani düşse bir yana, gözyaşını silmeyiz,
Dünyaya çivi çaktık, ölüm gelse ölmeyiz!
İç cenaze evi, konaklar biliyorum.

Anne baba hakkını, gözetmez oldu gözler,
Menfaati var ise, baldan tatlıdır sözler,
Riyakarlık utandı, daha utanmaz yüzler,
Hainliğe sevdalı, mihraklar biliyorum.

Bildiğini söylerde, Ademide ne bildi,
Azlığa sükut etti, varlığı çoğa böldü,
Mazlumlar gülüyorsa, bilin ki o da güldü,
Elbet sarıp sarmalar, kucaklar biliyorum.

Adem Efiloğlu